

— Μὰ καλὰ, τὰ ἀνέκφραστα τί πρᾶμα εἶναι ; ξαναρώτησα.

— Αὐτὰ τὰ παντελονάκια οἱ δασκάλες τὰ λένε ἀνέκφραστα.

— Ἄν εἶχε τὴν εὐτυχίαν νὰ μὲ βλέπη ὁ Δουμᾶς, θ' ἄγραφε πὼς μοῦ πέσανε χίλιοι κεραυνοὶ εἰς τὴν κεφαλὴ μου.

— Γιὰ τὸνομα τοῦ Θεοῦ, φώναξα. Βρέ γιὰ μι-
λᾶτε καλὰ.

— Μὰ γιατί παραξενεύεσαι ; μούπε ἡ θεὰ μου.

Τί νὰ τῆς πῶ δὲν ἤξερα ; πῆγα κοντὰ στὴν ἀνι-
ψιούλα μου καὶ τὴ ρώτησα :

— Γιὰ πές μου, παιδί μου, ἔτσι σὰς εἶπανε οἱ
δασκάλες νὰ τὰ λές ;

Τὸ μικρὸ κατέβασε τὰ μάτια του καὶ μὲ
σιγαλὴ φωνὴ μοῦ ἀπάντησε :

— Ναί.

— Καὶ γιατί σὰς τῶπανε αὐτό ;

— Γιατί, λέει, ἀλλοιῶς εἶναι ντροπὴ.

— Καὶ πὼς σὰς λένε λοιπὸν τὴν ὥρα τῆς γυ-
μναστικῆς ;

— Νά, κάθε ἀνέκφραστο ἔχει καὶ ἀπὸ ἓνα ἀ-
ριθμό. Ἄμα μποῦμε στὴ γραμμὴ, τὰ βγάζει ἡ δα-
σκάλα ἓνα ἓνα ἀπὸ τὴ σακκούλα, φωνάζει τὸν ἀ-
ριθμὸ του, κι ὅποιον ἔχει εἶναι πᾶει καὶ τὸ παίρνει.
Ἐπειτα πᾶμε πίσω ἀπ' τὸ παραβάν καὶ τὰ φο-
ροῦμε. Κατάλαβες ;

Ποῦ νὰ καταλάβω, ποῦ νὰ νοιώσω, μωρὲς
παιδιά.

— Καὶ πὼς σὰς λένε ;

— Νά. Φωνάζει ἡ δασκάλα : Ἀνέκφραστο 10,
ἀνέκφραστο 40, κ' ἔτσι τὰ φωνάζει ὅλα.

Πρὶ νὰ τελειώσῃ τὸ κοριτσάκι τὰ εἶχα χαμένα,
αὐτὸ τὸ πρᾶμα δὲ φανταζόμουν ποτέ μου πὼς θὰ
τᾶκουα καὶ ζαλίστηκα. Σηκώθηκα κ' ἔφυγα ζη-
τώντας ἀέρα καὶ στὸ δρόμο σκεφτόμουν τὸ κακὸ
ποὺ κάνουν οἱ δασκάλοι κ' οἱ δασκάλες σ' αὐτὰ
τᾶθωκ παιδάκια ποὺ τοὺς στέλνουμε. Ἀπὸ μικρὸ
ἀρχινᾶνε καὶ τὸ μαθαίνουν πὼς τὸ ρυῖχο ἄμα τὸ
πῆς παντελόνι ἢ βρακί φέρνει ντροπὴ, ἄμα ὅμως τὸ
πῆς ἀνέκφραστο ἀλλάζει καὶ γίνεται τραχηλιά.

Τηρᾶτε τώρα τί κακὸ τοὺς κάνουν. Ἐκεῖ ποὺ
τὰ κοριτσάκια δὲ νοιώθουν τίποτα, παρουσιάζεται
ὁ Μιστριώτης μὲ φουστάνια καὶ τὰ σκανταλίζει. Τὰ
κάνει νὰ συλλογιστοῦνε καὶ νὰ πᾶει ὁ νοῦς τους στὸ
κακὸ. Καὶ ὅλα αὐτὰ ἀπ' τὴ μανία τῆς ἐλληνικού-
ρας. Ἐμεῖς οἱ χυδαῖοι τὰ λέμε βρακιά, παντελόνια,
σώδρακα. Ἐρχεται ὁ δάσκαλος καὶ μὴ ξέροντας
πὼς διάολο νὰ τὸ βαφτίσῃ γιὰ νὰ τὸ ξελληνίσῃ,
τὸ βγάνει ἀνέκφραστο. Τουλάχιστο στὸ στρατὸ τὸ
λένε σκελέα ποὺ κάτι τελοσπάντων λείει, κι ἂς μὴ
τὸ νοιώθουν οἱ Ρωμιοί. Καὶ γιὰ νὰ τελειώσουμε,
κάνουμε μιὰ σύσταση στὸν κ. Παναγιωτόπουλο :

Νὰ ἐκφράσῃ τὸν ἀνέκφραστον θαυμασμόν του
στὸν κ. Μιστριώτη καὶ στὶς δασκάλες γιὰ τὴν
ἀνέκφραστον ἐπιτυχίαν ποὺ εἶχανε μαθαίνοντας τὰ
κορίτσια νὰ ἐκφράζονται μὲ τὴν ἀνέκφραστον λε-
πτότητα γιὰ ἓνα τόσο δυσέκφραστον πρᾶμα.

Ἀθήνα, 8.3.10.

Γ. ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΛΑΚΗΣ

Η «ΕΛΛΗΝΙΣ ΦΩΝΗ»

Μας στάλθηκε προχθὲς ἓνας φάκελλος ποῦχε μέσα ἓνα
φύλλο τῆς «Φύσις» κ' ἓνα γράμμα. Στὴ «Φύσις» πάνου
σημαδεύτανε μὲ κόκκινο μολύβι ἓνα δῆγμα α' Ὁ βράχος
τοῦ θανάτου, ποὺ μόλις διαβάσαμε τίς πρώτες ἀράδες του
α' Ἡ Ἰωάννα νεῖνις ἐκ φύσεως εὐγενής, εἰκοσι μόλις Μαῖους
ἀπαριθμοῦσα τὸ πετάξαμε στὸ καλάθι. Τὸ γράμμα ὅμως συλ-
λογιστήκαμε πὼς ἔπρεπε νὰν ἀπολάβωμε κ' οἱ ἀναγνώστες
τοῦ «Νουμά» καὶ νὰ το :

ΛΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΔΡΑΧΜΑΙ 1,000,000 ΚΕΡΑΗ

Καθ' ἐκάστην κλήρωσιν ἐκδίδονται 100,000 γραμμάτια ἀξίας . . . 400,000 παρέχοντα
κέρδη εἰς 2,290 γραμμάτια ἀξίας δραχ. 200,000. Διὰ τὴν κλήρωσιν τῆς 28 Φεβρουαρίου 1910 ἐξεδ-
θησαν ὑπ' αὐξόντα ἀριθμ. 1 25,000 ΑΚΕΡΑΙΑ ΓΡΑΜΜΑΤΙΑ παρέχοντα συμμετοχὴν εἰς ἀκέραιον τὸ
κέρδος τιμώμενα ΤΕΣΣΑΡΩΝ ΔΡΑΧΜΩΝ καὶ ὑπ' αὐξόντα 25,001, 100,000. ΤΕΤΑΡΤΑ ΓΡΑΜ-
ΜΑΤΙΟΥ τιμώμενα ΜΙΑΣ ΔΡΑΧΜΗΣ καὶ παρέχοντα συμμετοχὴν εἰς τὸ τέταρτον τοῦ κέρδους.

Κέρδη ἐκάστης κληρώσεως

1	ἐξ	80,000	80,000
1	ἐξ	20,000	20,000
2	ἀπὸ	2,500	5,000
6	ἀπὸ	1,000	6,000
15	ἀπὸ	400	6,000
25	ἀπὸ	200	5,000
1950	ἀπὸ	40	78,000
2000			200,000

Ἡ πρώτη κλήρωσις γενήσεται τῇ 28 Φεβρουαρίου (13 Μαρτίου), 1910, ἡ δευτέρα τῇ 25 Ἀπρι-
λίου (3 Μαΐου) 1910, ἡ τρίτη τῇ 27 Ἰουνίου (10 Ἰουλίου) 1910, ἡ τέταρτη τῇ 31 Ὀβρίου 1910 καὶ
ἡ πέμπτη τῇ 31 Δεβρίου 1910 (31 Ἰανουαρίου 1911).

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἢ ζήτησιν γραμματίων ἀπευθυντέον εἰς τὸ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΛΑΧΕΙΟΥ ΤΟΥ
ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ, Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν, εἰς Ἀθήνας.

Ὁ διευθύνων τμηματάρχης

Γ. ΚΟΦΙΝΑΣ

Κύριε Νουμά,

Σοὶ στέλλομεν τὸ ἔγκλειστον ἐρατεινὸν καὶ θελ-
ξικάρδιον δῆγμα, ἵνα ἴδῃς τίνι τρόπῳ δέον νὰ
χειρίζεται τις τὴν Ἑλληνίδα φωνὴν καὶ ἵνα ἀπο-
τάξῃ τῷ σατανᾷ μαλλικρισμῷ, τῷ ἐλληνοφθόρῳ καὶ
τὴν ἐπισκότισιν τῆς διανοίας τοῦ γένους ἐπαγγελ-
λομένῳ.

Καὶ τυφλῷ δῆλόν ἐστι, παραβάλλοντι τὰ ὑμέ-
τερα βορβορώδη κατασκευάσματα πρὸς τὴν ἀγνήν
τῆς καθαρευούσης αἰγλοβολίαν, πόσον ὑπερέχει τὸ
ἐν ἰδίῳ καὶ ἐτέρῳ.

Ἐλευσεται ποθ' ἡμᾶρ ὅτε ὑμεῖς οἱ τριχωτοὶ καὶ
οἱ ἀπότοκοι ὑμῶν μισοδόχθοι καλύψετε τὴν κε-
φαλὴν ὑπ' αἰσχύνῃς διὰ τὸ ἀκαλαίσθητον καὶ ρυ-
παρὸν ὑμῶν γλωσσικὸν κατασκευάσμα.

Τίς ραντιεῖ ὑμᾶς ὑσώπῳ, ὅπως καθαρισθῆσθε ;

Ἐρρωσθε

Υ. Γ. Εἰς τί παίζει ὑμῖν, ὦ μιαινοί, ὁ στυλο-
βάτης τῆς γνησίας ἡμῶν γλώσσης καὶ ἐθνικῆς πρό-
μαχος, ὁ διαπρεπὴς τῶν Ἑλλ. γραμμάτων ἱερο-
φάντης κ. Μιστριώτης, ὥστε τοσοῦτον ἀσεβῶς κατ'
αὐτοῦ ἐκάστοτε ἐπιτίθεσθε ;

Ο,ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

— Ὁ λόγιος καὶ ποιητὴς Ἡλίας Π.
Βοντιερίδης, ἓνας ἀπὸ τοὺς παλιούς, τοὺς
πρώτους πρώτους συνεργάτες τοῦ Νουμά, ἀρ-
αβωνιάστηκε στὴ Σαλονίκη, ποὺ μένει τώρα,
μὲ τὴν διαλεχτὴ κόρη Ναταλία Ι. Ἀννίνου. Τὰ
ὀλόθερμα συχαρήκια μας.

— Ὁ Καλομοίρης ἔχει τονίσει καὶ τὴν Ἑλ. αὐτοῦ
Παλαμᾶ, γιὰ γυναικίον χορὸ, μονοτράγουδα κι ὀρχήστρα.
Ἡ σύθεση αὐτὴ τοῦ Καλομοίρη θὰ ἐχτελεσθῇ σήμερα,
Κεριακὴ τὸ θεαλινὸ, στὴ συναυλία τοῦ Ὁδείου μας.

— Ὁ ποιητὴς Σκίπης ἤρθε δῶ γιὰ λίγες μέρες, ἔα-
να γυρίζοντας τὴν ἄλλη βδομάδα στὸ Παρίσι. Μὲ χαρὰ τὸν
εἶδαμε ὅλοι τὸν ἀγαπημένον φίλον μας.

— Κάποιος «ὠραιοψαράς» μᾶς στέλνει μερικὰς «ὠραίο-
πλεκτες», καθὼς τίς λείει, λέξεις ποὺ φάρεψε τούτῃ τῇ
βδομάδα κάπου. Ἀκοῦστε τίς : ὠραιοκοσμικὴ συνάθρο-
σις—ἐκπαλιν σύνολον—χαριτόλουστος θελκτικότης—
ὑπερκομφοτέρα—ὠραιογράμμος καὶ ὠραιοζωγράφος—ὠραιο-
χρωματιστικὸς χρωστήρ.... καὶ μὲ τίς ὑγείες σας.

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

κ. Ἐνάρετο. Κατὰ ἀγενικὴν ἀναζήτησιν ξανατυπώ-
νουμε σήμερα τὸ δεῦτερον «πρὸς Ἰερὸν Ἀρέταν» ἐπιγράμμα-
σου, ποὺ τυπώθηκε μ' ἓνα δυὸ λαθάρια στὸ περασμένον
φύλλο :

Ἄλλη φωνή

Ἀρέτας εἶναι κριτικὸς—φυσίαι τὸ φρέσκο ἀγέρι—
μὲ τὸ ζερβό του τὸ μυαλό, μὲ τὸ ζερβό του χέρι.
Μὰ πάντα παραπέρτουνε τὰ κριτικά του λάθη.
Τάχα τὰ «Παναθήναια» δὲν εἶν' ἓνα καλάθι ;

Καὶ γιὰ τᾶλλο, δίκιο ἔχεις. Ἡ σειρά τῶν κριτικῶν
στὰ «Παναθήναια» ἔτσι πᾶει : Κουσιδῆς ἐγέννησε Καμπά-
νηΝ· Καμπάνης ἐγέννησε Βενόπουλον· Βενόπουλος ἐγέν-
νησε Κεντρίκον Ἀρετάν... καὶ τράβα κορδέλαν·—κ. Π.
στὴ Γενέθῃ. Λάβαμε τὴ συντρομὴ κ' εὐχαριστοῦμε.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἔντοκοι καταθέσεις

Καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια

Τροποποιηθεῖς τῆς κλίμακος τῶν τόκων τῶν εἰς τρα-
πεζικὰ γραμμάτια νέων ἐντόκων καταθέσεων ἐν ὄψει ἢ
ἐπὶ προθεσμίᾳ δηλοποιεῖται, ὅτι ἀπὸ 15 Ἀπριλίου 1909
ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δέχεται παρὰ τε τῷ
Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ τοῖς Ὑποκαταστήμασιν
αὐτῆς καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια ἀποδοτέας
ἐν ὄψει ἢ ἐν ὀρισμένῃ προθεσμίᾳ ἐπὶ τόκῳ.

1 1/2 τοῖς 0/0 κατ' ἔτος διὰ τὰς ἐν ὄψει ἀποδοτέας
καταθέσεις μέχρι ποσὸς δρ. 10,000, πέραν δὲ τοῦ ποσοῦ
τούτου τοῦ τόκου ὀριζομένου εἰς 1 τοῖς 0/0 κατ' ἔτος μέχρι
50,000 δραχμῶν πέραν δὲ τοῦ ποσοῦ τούτου εἰς 1 1/2 τοῖς
0/0. Αἱ καταθέσεις αὗται γίνονται δεκταὶ καὶ εἰς ἀνοικτὸν
λογαριασμὸν παραδιδόμενον τῷ καταθέτῃ βιβλιαρίου λογα-
ριασμοῦ καὶ βιβλιαρίου ἐπίταγῶν.

2 τοῖς 0/0 κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις ἀποδοτέας
μετὰ 85 ἡμῶν τοῦλάχιστον.

2 1/2 τοῖς 0/0 κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀπο-
δοτέας μετὰ ἐν ἔτος τοῦλάχιστον.

3 τοῖς 0/0 κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας
μετὰ δύο ἔτη τοῦλάχιστον.

3 1/2 τοῖς 0/0 κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδο-
τέας μετὰ τέσσαρα ἔτη τοῦλάχιστον.

4 τοῖς 0/0 κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τῆς ἀποδοτέας
μετὰ πέντε ἔτη τοῦλάχιστον ὡς καὶ διὰ τὰς πέραν τῶν
πέντε ἐτῶν ἢ τὰς διαρκεῖς.

Καταθέσεις εἰς χρυσὸν

Δέχεται ἐπὶ ἐντόκους καταθέσεις εἰς χρυσόν, ἤτοι
εἰς φράγκα καὶ λίρας Ἀγγλίας, ἀποδοτέαι ἐν ὀρισμένῃ προ-
θεσμίᾳ ἢ διαρκεῖς ἐπὶ τόκῳ.

1 1/2 τοῖς 0/0 κατ' ἔτος διὰ καταθέσεις 6 μηνῶν τοῦλάχ.

2 0/0 » » » » » 1 ἔτους »

2 1/2 » » » » » 2 ἐτῶν »

3 0/0 » » » » » 4 » »

4 0/0 » » » » » 5 » »

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται κατ'
ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὀνομαστικαί ἢ ἀνώνυμοι.

Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι ὁμολογιῶν πληρώνονται
παρὰ τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ κατα-
θέτου ἐν τοῖς Ὑποκαταστήμασι τῆς Τραπεζῆς εἰς τὸ αὐτὸ
νόμισμα εἰς ὃ ἐγένετο ἡ κατάθεσις.